

## POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **K. U.**

oskarżonego z art. 258 § 3 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 marca 2023 r.,

zażalenia obrońcy oskarżonego

na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 15 lutego 2023 r., sygn. akt II KK 571/22,

o zastosowaniu tymczasowego aresztowania,

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k.,

**p o s t a n o w i ł:**

**zażalenie pozostawić bez rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu kasacji wniesionej przez obrońcę K. U., wyrokiem z dnia 15 lutego 2023 r., sygn. akt II KK 571/22, uchylił zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie i sprawę przekazał temu Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Bezpośrednio po ogłoszeniu powyższego wyroku postanowił, na podstawie art. 538 § 2 k.p.k. w zw. z art. 249 § 1 k.p.k. w zw. z art. 258 § 2 k.p.k., zastosować wobec K. U. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na

okres 3 miesięcy, liczony od dnia 15 lutego 2023 r. r., godz. 13:45 do dnia 16 maja 2023 r. godz. 13:45.

Postanowienie to zostało zaskarżone przez obrońcę oskarżonego, który – podnosząc zarzut obrazy przepisów prawa procesowego – art. 249 § 1 k.p.k. w zw. z art. 258 § 2 k.p.k. poprzez bezzasadne przyjęcie, że istnieje uzasadniona obawa, iż oskarżony może w bezprawny sposób utrudniać postępowanie – wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uchylenie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania.

Wcześniej jednak, bo w dniu 14 marca 2023 r., Sąd Najwyższy rozpoznając osobiste zażalenie oskarżonego K.U., zaskarżone postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2023 r. utrzymał w mocy (II KZ 21/22).

### **Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.**

Zażalenie obrońcy oskarżonego należało pozostawić bez rozpoznania. Sąd Najwyższy – w tym składzie - podziela bowiem pogląd, że skoro zaskarżone przez obrońcę oskarżonego postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania było już przedmiotem kontroli Sądu Najwyższego na skutek rozpoznania zażalenia samego oskarżonego i zostało ono utrzymane w mocy, to nie powinno być ponownie rozpoznawane z powodu przeszkody prawomocnego zakończenia postępowania w tej materii (zob. u. SN z dnia 21 października 2003 roku, I KZP 31/03, OSNKW 11/03 poz. 95; postanowienie SN z dnia 4.12.2006 r., WZ 50/06; postanowienie SA w Krakowie z dnia 25.01.2007 r., II Akz 33/07). Nie bez znaczenia w tym zakresie jest i to, że we wniesionym zażaleniu obrońcy oskarżonego nie zostały podniesione inne i nowe zarzuty, które nie byłyby już przedmiotem rozważań i ich oceny przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 14 marca 2023 r.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

